

**ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΥΠΕΧΩΔΕ
(Π.Ο.Σ.Ε. Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.)**

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 196-198
114 71 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 210-6440873
FAX. 210-6454223
poseypexode@otenet.gr

Αθήνα, 13.5.08
Α.Π. 517

Προς Υπουργό ΠΕΧΩΔΕ κ. Γ. Σονφλιά

- Κοιν.: 1. Υφυπουργό ΠΕΧΩΔΕ κ. Στ. Καλογιάννη
2. Υφυπουργό ΔΕ κ. Θ. Ξανθόπουλο
3. ΓΓ ΔΕ κ. Δ. Κατσιγιάννη
4. ΓΓ ΥΠΕΧΩΔΕ κ. Ε. Μπαλτά
5. όλα τα πολιτικά κόμματα του Κοινοβουλίου
6. όλους τους Συλλόγους-μέλη μας
7. εφημερίδα μας ΕΣ**

**ΘΕΜΑ: 26^ο Συνέδριο ΠΟΣΕΥΠΕΧΩΔΕ
(Αλεξανδρούπολη 7-9/5/08) -η Απόφαση των Συνέδρων.**

Κύριε Υπουργέ,
παρ' όλη την απροθυμία σας να διατηρήσετε τον αναγκαίο (έστω θεσμικά) διάλογό σας με τους εργαζόμενους, προς όφελος όλων και ιδιαίτερα βέβαια των πολιτών, τους οποίους σίγουρα αγγίζει το συνολικό έργο, που επιτελείται στις Υπηρεσίες ΠΕΧΩΔΕ, η Ομοσπονδία μας επιθυμεί να σας γνωστοποιήσει τις τεκμηριωμένες θέσεις και διεκδικήσεις ΟΛΩΝ των εργαζομένων, που έχουμε την τιμή να εκπροσωπούμε, όπως αυτές αποτυπώθηκαν στην Απόφαση του 26^{ου} Συνέδριου των Αντιπροσώπων των Σωματείων-μελών μας από ολόκληρη την επικράτεια (επίσης παρατίθενται και 2 Ψηφίσματα, που εγκρίθηκαν από τους Συνέδρους).

**ΑΠΟΦΑΣΗ 26^{ΟΥ} ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΠΟΣΕΥΠΕΧΩΔΕ,
Αλεξανδρούπολη, 7-9/5/08**

A) ΓΕΝΙΚΑ

Θεωρούμε πως και οι γενικές αλλά και οι ειδικότερες διαπιστώσεις μας για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα θα φαίνεται ότι μάλλον επαναλαμβάνονται. Άλλωστε και οι συνθήκες, μέσα στις οποίες καλούμαστε να εργαστούμε και να ζήσουμε, είτε στα βασικά τους χαρακτηριστικά παραμένουν αμετάβλητες είτε σταθερά χειροτερεύουν σε βάρος του κόσμου της εργασίας.

Από την εποχή της Θάτσερ στη Μεγάλη Βρετανία μέχρι και τώρα, πρώτο ρόλο στην παγκόσμια Οικονομία παίζουν πια οι τράπεζες και τα χρηματιστήρια. Μοιάζει η παραγωγή υλικών αγαθών να πέφτει τώρα σε δεύτερη μοίρα και πρωτιά να έχει το παιχνίδι των μεγάλων κεφαλαίων και μάλιστα σε παγκόσμιο επίπεδο. Στο κλίμα αυτό είναι διαπιστωμένη και η τεράστια προσπάθεια να μειωθεί η βαρύτητα της εργασίας, ώστε οι άνθρωποι του μόχθου να αγωνιούν μόνο για την απλή τους επιβίωση. Όμως δεν υπάρχει και κάποια δύναμη που να είναι ικανή να ανατρέψει και μια αδιάσειστη αλήθεια. Ότι δηλαδή, χωρίς την καίρια και ζωτική συμβολή της εργασίας, καμία πραγματικά ανθρώπινη αξία δεν μπορεί να ενδοκιμήσει στον πλανήτη μας. Δίχως ανθρώπινα και εργασιακά δικαιώματα, αργά ή γρήγορα θα ξαναβυθιστούμε στον μεσαίωνα από τον οποίο, δίχως αγώνα και εγρήγορση, δύσκολα θα μπορέσουμε να ξαναβγούμε. Άλλωστε, το βλέπουμε, τα πράγματα στις μέρες μας είναι ακόμη πιο περίπλοκα απ' ότι έμοιαζαν μετά τον Β' Μεγάλο Πόλεμο:

-Ο διεθνής διπολισμός έχασε τον χαρακτήρα διαμάχης συστημάτων και πιο πολύ μοιάζει με αδυσώπητο πόλεμο μεταξύ των εύπορων και αυτών, που απλά επιβιώνουν. Υπάρχουν βέβαια και περιοχές της Υδρογείου όπου πλέον ούτε η επιβίωση είναι εφικτή, όπως για παράδειγμα, στη Μαύρη Ήπειρο.

-Τον πολιτικό ριζοσπαστισμό, π.χ. στον αραβικό κόσμο αλλά όχι μόνο εκεί, διαδέχθηκαν πολύ συχνά η θρησκευτική και η φυλετική μισαλλοδοξία.

-Ο ΟΗΕ έπαψε να είναι, έστω και εικονικά, ένα αρκετά αξιόπιστο εργαλείο συνεννόησης και κατάντησε προπέτασμα καπνού για τις γεωστρατηγικές επιλογές των ΗΠΑ και των τυφλών συμμάχων τους.

-Το Περιβάλλον δοκιμάζεται πάρα πολύ σοβαρά και σαφέστατα, τελικός χαμένος θα είναι οι ίδιες οι κοινωνίες.

-Υποχωρούν οι κάθε είδους κοινωνικές δαπάνες για την Παιδεία, την Υγεία αλλά και την Έρευνα. Μόνο στη Β. Αμερική οι απολύτως ανασφάλιστοι πολίτες ξεπερνούν τα 60 εκατομμύρια.

-Περικόπτονται εργασιακά δικαιώματα και φυσικά, παρ' όλη την τεχνολογική πρόοδο, ούτε καν γίνεται λόγος για μείωση του χρόνου εργασίας, αντίθετα, πρακτικά, κυριαρχεί η απλήρωτη επιμήκυνση των ωραρίων.

-Με ανησυχητικό τρόπο ακόμη και ανάμεσα στους εργαζόμενους, τρυπώνουν ιδεολογίες και νοοτροπίες, που ενισχύουν τον ρατσισμό και την ξενοφοβία.

-Τίποτα πλέον δεν είναι αυτονόητο. Ακόμη και σε χώρες με παράδοση στην οργάνωση και τη μεθοδικότητα, ανακαλύπτεται το ασύμφορο δήθεν, των

συντάξεων για έναν πληθυσμό που «δυστυχώς» ζει περισσότερο από παλιά κι έτσι επιβάλλονται σοβαρές περικοπές και σε ήδη χορηγημένες συντάξεις.

α=Στη χώρα μας, ακόμη και ο ίσως πιο αδιάφορος πολίτης έχει πια συνειδητοποιήσει πως τα προσφορότερα θύματα της ασκούμενης κυβερνητικής πολιτικής, είναι ο υπάλληλος και ο συνταξιούχος. Κάθε νέα (απο-)ρύθμιση στοχεύει πλέον ανοιχτά στην απομόνωση και την περιθωριοποίηση των μισθοσυντήρητων.

=Διαρκής λιτότητα μέσω μιας απαράδεκτης εισοδηματικής πολιτικής,
=έμμεσα φορολογικά φορτία με συνεχείς επιβαρύνσεις προϊόντων και Υπηρεσιών, που αφορούν τη δύσκολη καθημερινότητα όλων μας,
=κυβερνητικές επιλογές που υποθηκεύονται στην ασφαλιστικών μας Ταμείων.

Τα πάντα συνθέτουν ένα τοπίο, όπου σαφώς κυριαρχεί ασφυκτικά το τηλεοπτικό τέλμα, με ευθύνη βέβαια και των τηλεθεατών. Όλα προσδιορίζονται από μία κατευθυνόμενη άποψη, που θέλει:

=τους Δημόσιους Λειτουργούς -απόβλητους της κοινωνίας,
=το δικαίωμα της απεργίας -απαράδεκτη διατάραξη της καθημερινής ομαλότητας,
=τους μισθούς πείνας -αργομισθία,
=την έλλειψη αξιοκρατίας -μεταρρύθμιση της Διοίκησης κλπ.

Είμαστε σίγουροι πως στον κόσμο, στην πατρίδα μας αλλά και στον χώρο εργασίας και τη γειτονιά μας, τίποτα δεν μπορεί να βελτιωθεί δίχως τη δική μας κινητοποίηση, χωρίς την προσωπική και συλλογική μας κατανόηση των προβλημάτων, δίχως τη συσπείρωσή μας γύρω από θεμούς καθιερωμένους μέσα από πολύχρονους αγώνες και θυσίες.

Το συνδικάτο, το οικολογικό κίνημα, οι πολιτικοί σχηματισμοί, αποτελούν εργαλεία που είναι σε θέση να αλλάξουν τα πράγματα, να κόψουν τον δρόμο σε δυνάμεις που αντιστρατεύονται τους μισθωτούς, να δυσκολέψουν εκείνους που απλά και μόνο αρκούνται στο να καταναλώνουν εισόδημα δίχως να προσφέρουν τίποτα ουσιαστικό στην κοινωνία αλλά και στον κακοποιημένο πλανήτη μας.

Τα διαπιστωμένα από πολλούς σημερινά αδιέξοδα έχουν όμως δημιουργική διέξοδο. Ας σκύψουν λοιπόν, οι αρμόδιοι στα προβλήματα, παίρνοντας σοβαρά υπόψη και τις δικές μας τεκμηριωμένες προτάσεις. Προτάσεις για το 4^ο ΚΠΣ, για την περιφερειακή οργάνωση της χώρας, για το Περιβάλλον, την αντισεισμική και αντιτυρική προστασία, το ξεπέρασμα των ολέθριων επιλογών τύπου ΣΔΙΤ, την εγκατάλειψη του αυταρχισμού και της αναξιοκρατίας κλπ.

β=Η ΠΟΣΕΥΠΈΧΩΛΕ με το ΔΣ και τις πρωτοβουλίες και αποφάσεις του, με τους πρωτοβάθμιους Συλλόγους-μέλη της, με τη Συνέλευση των Προέδρων, με τα Συνέδρια και της Ημερίδες της πιστεύουμε ότι μπορεί να ισχυριστεί πως μέχρι τώρα έχει δικαιώσει αρκετές από τις προσδοκίες των ιδρυτών της πριν από 22 χρόνια. Πάντα έγκαιρα εντόπισε, κωδικοποίησε, πρόβαλε και διεκδίκησε όλα τα σοβαρά θέματα που απασχολούν τους εργαζόμενους στις Υπηρεσίες ΠΕΧΩΛΕ.

Μαζί με όλους τους πρωτοβάθμιους Συλλόγους της, σε συνδυασμό και με τις τριτοβάθμιες Οργανώσεις, βρίσκεται μπροστά σε κάθε κινητοποίηση για την αξιοπρέπεια όλων των συναδέλφων.

Το ζητούμενο βέβαια, είναι να καταφέρει η Ομοσπονδία να ανταποκριθεί με πληρότητα και στις επερχόμενες πολύ μεγάλες προκλήσεις, που ήδη προβάλουν απειλητικά στον ορίζοντα. Γι' αυτό το σκοπό αξίζει λοιπόν, όλοι μας να αυξήσουμε τη συσπείρωσή μας γύρω από τη δευτεροβάθμια Οργάνωσή μας.

B) Η ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗ ΜΑΣ ΔΡΑΣΗ

Η διετία, που ανοίγεται μπροστά μας, δεν θα είναι εύκολη, αφού το σχέδιο συνειδητής υποβάθμισης της δουλειάς μας είναι σε πλήρη εξέλιξη.

Για άλλη μια φορά θα υποχρεωθούμε λοιπόν, να προβάλλουμε και να διεκδικήσουμε αιτήματα και θεμιτές απαιτήσεις μας, που δεν έχουν να κάνουν μόνο με το ισχνό μας βαλάντιο αλλά και με το ζωτικό εργασιακό μας αντικείμενο. Ένα πολύπλευρο αντικείμενο, που στόχο έχει την εξυπηρέτηση του πολίτη και τη διασφάλιση, για λογαριασμό του, προσβάσιμων και αξιόπιστων υποδομών και μιας ποιότητας ζωής, που σέβεται και το Περιβάλλον.

1=Δεν θα συμβιβαστούμε λοιπόν, με την ανυπαρξία συγκροτημένης περιβαλλοντικής πολιτικής, που θα εφαρμόζεται στο σύνολο των κυβερνητικών δραστηριοτήτων, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων της Αυτοδιοίκησης αλλά και όλων των παραγωγικών Τομέων της Οικονομίας. Το Περιβάλλον δεν είναι για μας ένα απλά όμορφο σκηνικό, που θα άξιζε να διατηρήσουμε για αυστηρά και μόνο καλλωπιστικούς λόγους. Η Βιόσφαιρα και η Προστασία της αποτελούν ζωτικές προϋποθέσεις και της δικής μας ύπαρξης. Κάποιες νέες ιδέες περί «πράσινης πυρηνικής ενέργειας» είναι σαφώς επικίνδυνες και καθόλου φιλοπεριβαλλοντικές. Οι συναφείς αντιδραστήρες αντιμετωπίζουν καὶ σοβαρά προβλήματα Ασφάλειας αλλά καὶ διαπιστωμένη αδυναμία οριστικής και αποτελεσματικής διάθεσης των ιδιαίτερα επικίνδυνων αποβλήτων τους.

Στον επίκαιρο δημόσιο διάλογο για τα θεσμικά και διαχειριστικά ζητήματα της Προστασίας του Περιβάλλοντος συμβάλλουμε με την πεποίθησή μας ότι βασικά ζητούμενα είναι πρώτιστα η κατάστρωση, η υλοποίηση και η παρακολούθηση εφαρμογής μιας πολύπλευρης περιβαλλοντικής πολιτικής, που θα εμπνέει όχι μόνο τους Υπαλλήλους αλλά κυρίως τους πολίτες.

2=Η πολεοδομική και γωροταξική οργάνωση της χώρας και μάλιστα με έναν τρόπο που θα αναιρεί οριστικά την αυθαίρετη δόμηση και τους ασφυκτικούς συντελεστές, είναι προτεραιότητες για τις οποίες καὶ θέσεις έχουμε καὶ σταδιακά θα φέρνουμε στο προσκήνιο.

Το γεγονός πως το Εθνικό Χωροταξικό Σχέδιο καταρτίστηκε δίχως καν να υπάρξει στοιχειώδης διαβούλευση με τους εκπροσώπους των εργαζομένων στο ΥΠΕΧΩΔΕ αλλά και οποιουσδήποτε άλλους κοινωνικούς φορείς, πρέπει έντονα να καυτηριαστεί. Καμία ιδιαίτερη πρόνοια ούτε καν υπονοείται για τις απαραίτητες αναδασώσεις, την Προστασία ευαίσθητων περιοχών (π.χ. NATURA), την πάγια εγκατάλειψη της εκτός σχεδίου δόμησης, την αναγκαία διατήρηση του συνταγματικού άρθρου 24 κλπ.

3=Η παραγωγή των Δημόσιων Έργων πρέπει να εκσυγχρονιστεί και επιτέλους να πάψει ν α είναι το εργαλείο ασφυκτικού ελέγχου της πολιτικής ζωής και των ΜΜΕ. Άλλωστε, ο συναφής Νόμος, που με τυπανοκρουσίες ψηφίστηκε δίχως να αντιμετωπίσει στα σοβαρά τα όποια προβλήματα του παρελθόντος, δημιούργησε νέα και μάλιστα πολύ οξύτερα (μεγάλες εκπτώσεις, φοιβερές καθυστερήσεις στην υλοποίηση κλπ.). Η κατασκευή των Δ.Ε., λέμε εμείς, θα πρέπει να γίνεται με σεβασμό και στην τελευταία δεκάρα του φορολογούμενου.

4=Η ιδιωτικοποίηση των Υπηρεσιών μας και η άκριτη παραγώρηση αρμοδιοτήτων ή και έτοιμων «φιλέτων» (π.χ. Διόδια) δεν οδηγούν πουθενά. Η μανία για εκχώρηση των πάντων, μετατρέπει μεθοδικά τους Έλληνες σε απλούς φιλοξενούμενους ή και ενοικιαστές στην ίδια τους τη χώρα. Οι ΣΔΙΤ πάντως, θα φανεί προσεχώς ακόμη πιο καθαρά, υποθηκεύοντας με ανεπίτρεπτο τρόπο οικονομικά δικαιώματα ΟΛΩΝ μας. Είναι λοιπόν μέθοδος που πρέπει τάχιστα να εγκαταλειφθεί.

5=Η αποδυνάμωση των Υπηρεσιών ΠΕΧΩΔΕ, όπως, π.χ., τα Εργαστήρια ή, συγκεκριμένα, οι ΔΕΣΕ, μόνο δυσάρεστα αποτελέσματα θα έχουν στο μέλλον του Οδικού Δικτύου της πατρίδας μας. Οι συναρμόδιοι Υπουργοί ας αποφασίσουν επιτέλους, αν στα σοβαρά θέλουν τη συντήρηση των δρόμων μας ή προτιμούν να παραμένουν αμήχανοι μπροστά στις «εκατόμβες της ασφάλτου».

Σαφώς κακό προηγούμενο αποτελεί πάντως και το βιαστικό «ξήλωμα» ενός δοκιμασμένου μηχανισμού, όπως είναι αυτός των ΤΑΣ και ΓΑΣ. Η λειτουργία του αποδεδειγμένα εξυπηρετούσε τους πολίτες και μπορούσε να αποτελέσει και εγγύηση για αντιμετώπιση και άλλων φυσικών καταστροφών. Εδώ, το ξαναλέμε, θα είναι χρήσιμο η ηγεσία να ξανασκεφθεί τις πολύ συγκεκριμένες και εφαρμόσιμες προτάσεις μας, λαμβάνοντας υπόψη την απερίγραπτη ταλαιπωρία πολιτών και υπαλλήλων.

Άλλωστε, καμία ολιγωρία δεν θα πρέπει να υπάρξει και στην άμεση κάλυψη της ανάγκης για κατάλληλη πιστοποίηση (ISO) των Υπηρεσιών, ώστε να μπορούν να παίζουν και τον ρόλο τους στο πλαίσιο του 4^{ου} ΚΠΣ (ΕΣΠΑ).

6=Πάγιο θα παραμένει το αίτημα της κατάκτησης μιας δυναμικής επανένταξης στο ΥΠΕΧΩΔΕ των τεχνικών Υπηρεσιών της χώρας (ΔΔΕ, ΔΕΚΕ, Εργαστήρια ΔΕ, ΔΠΕΧΩ, ΔΤΥ, συναφείς Υπηρεσίες των Ν.Α.), μακριά από τον σημερινό αναποτελεσματικό κατακερματισμό και τη σταδιακή απαξίωση και αθέλητη αδράνειά τους.

Σε καμία περίπτωση δεν αντιστρατεύομαστε την καλώς εννοούμενη αποκέντρωση. Ισα-ίσα υπογραμμίζουμε την ανάγκη να αποσαφηνισθεί σύντομα το οριστικό διοικητικό μοντέλο της χώρας, όμως, MONO μετά από εξαντλητικό διάλογο με τους εμπλεκόμενους κοινωνικούς φορείς.

7=Η άστοχη μετατροπή των «εκτός έδρας» σε επίδομα, σύμφωνα με τις πρόσφατες ρυθμίσεις, δεν συμβάλλει στην ομαλή λειτουργία των Υπηρεσιών και διχάζει άσκοπα τους εργαζόμενους. Μοναδική λύση είναι αυτές οι «αποζημιώσεις επί καταβαλλομένων δαπανών» να είναι ισόποσες προς όλους τους δικαιούχους, σύμφωνα και με τις έγκαιρες προτάσεις και προειδοποιήσεις μας.

8=Η πανταχόθεν διαπιστωμένη δυσλειτουργία των Υπηρεσιακών Συμβουλίων θα πρέπει να οδηγήσει και σε, επιτέλους, ανάλογες νέες θεσμικές ρυθμίσεις. Μέχρι τότε, είναι «εκ των ων ουκ ἀνευ» η διαφάνεια στις επιλογές και τις κρίσεις Προϊσταμένων και Διευθυντών, ώστε να αναδεικνύεται αξιοκρατικά ο ρόλος και το επίπεδο της δουλειάς μας.

Δεν γίνονται αποδεκτές οι όποιες παρεμβάσεις της ηγεσίας, όπως και η μη τήρηση του Δημοσιοϋπαλληλικού Κώδικα.

9=Αφού δεν διαφαίνονται σοβαρές προθέσεις να εισαγθεί ένα νέο αξιοπρεπές Μισθολόγιο, το νέο χωρικό επίδομα («550» Ε) είναι ανάγκη να δοθεί σε όλα τα φυσικά μέλη, που εκπροσωπεί η Ομοσπονδία μας, δίχως αποκλεισμούς σε σχέση με κλάδο, ειδικότητα και κατηγορία. Το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό του θα είναι η πάγια καταβολή σε τακτό χρονικό διάστημα.

10=Το 2% πρέπει να αποκτήσει πολύ μεγαλύτερους ρυθμούς ετήσιας αύξησης ενόψει και της καταλυτικής ακρίβειας, του ξέφρενου πληθωρισμού, της καθήλωσης των μισθών, της άδικης φορολογίας (ιδίως λόγω των έμμεσων φόρων) κλπ.

Η Ομοσπονδία, οι πρωτοβάθμιοι Σύλλογοί μας, το σύνολο των εργαζομένων στις Υπηρεσίες ΠΕΧΩΔΕ σε ολόκληρη την επικράτεια, θα δώσουν το επόμενο διάστημα με σύμπνοια και αγωνιστικότητα τη μάχη για την προάσπιση των κεκτημένων αλλά και την αναγνώριση των δίκαιων αιτημάτων και διεκδικήσεών μας.

Είναι σαφές, δεν παλεύουμε μόνο για τα δήθεν «συντεχνιακά» μας συμφέροντα αλλά και για τις απόλυτα δικαιολογημένες απαιτήσεις των πολιτών. Αυτοί, πρωτίστως, έχουν απαράγραπτο δικαίωμα σε σύγχρονες Δημόσιες Υπηρεσίες αλλά και σε μία ανώτερη ποιότητα ζωής.

Όλοι αξίζουμε κάτι πολύ καλύτερο. Εμείς, με τις ιδέες, τις προτάσεις και την αγωνιστική δράση μας, δεσμευόμαστε να συμβάλουμε προς αυτή την κατεύθυνση...

B)))

B.1.) ΨΗΦΙΣΜΑ του 26^{ου} Συνέδριου της ΠΟΣΕΥΠΕΧΩΔΕ για τη συνεχιζόμενη αποδυνάμωση των Υπηρεσιών ΠΕΧΩΔΕ.

Αντί μιας εντατικής ειλικρινούς προσπάθειας για ενδυνάμωση του ΥΠΕΧΩΔΕ, είναι σε πλήρη εξέλιξη η προσπάθεια των αρμοδίων για σταδιακή υποβάθμισή του.

Πέρα από τις απαράδεκτες ιδιωτικοποιήσεις (είχαμε άλλωστε έγκαιρα προειδοποιήσει για τα δεινά που θα επιφέρει, π.χ., η καταστροφική εκχώρηση των διοδίων -ΤΕΟ!) υπάρχει και η σταδιακή απαξίωση των Υπηρεσιών μας

μέσω της εσκεμμένης έλλειψης στοχευμένων προσλήψεων ή της αναίτιας μεταφοράς αρμοδιοτήτων σε άσχετους φορείς.

Σ' αυτές τις πολλές άστοχες ενέργειες ήρθαν πλέον να προστεθούν και άλλες νεότερες.

Μαζί, π.χ., με την επίσημη εξαγγελία ανεξήγητης εκχώρησης αρμοδιοτήτων περιβαλλοντικής διαχείρισης (4° ΚΠΣ -ΕΣΠΑ) στην Ανώνυμη Εταιρία ΕΓΝΑΤΙΑ (!), καταγράφεται πια και η αδικαιολόγητη παράλειψη (ή, μήπως, απόσυρση;) της απόλυτα αναγκαίας παρουσίας του Υπουργείου σε θεσμούς και Όργανα, που καλούνται να παρέμβουν ουσιαστικά σε ζωτικά θέματα αρμοδιότητας (και) του ΥΠΕΧΩΔΕ.

Τέτοιο λοιπόν πρόσφατο κρούσμα ακατανόητου αποκλεισμού, αποτελεί και η Y235/ 14.3.08 Απόφαση (ΦΕΚ 465 Β' του 2008) του κ. Πρωθυπουργού, με την οποία και συνιστάται Διυπουργική Επιτροπή με αντικείμενο «...την εκπόνηση και παρακολούθηση εφαρμογής Ολοκληρωμένου Προγράμματος Διαχείρισης των Στερεών Αποβλήτων...». Στην Επιτροπή αυτή συμμετέχουν αποκλειστικά οι Υφυπουργοί Εσωτερικών, Οικονομίας & Οικονομικών και Ανάπτυξης. Προφανώς «λησμονήθηκε» ο Υφυπουργός ...Περιβάλλοντος!

Αντί, λοιπόν, το ΥΠΕΧΩΔΕ και μάλιστα ο ίσως πιο εναίσθητος Τομέας του, όπως η Προστασία του Περιβάλλοντος, να μπει σε τροχιά αναβάθμισης (μέσα κυρίως από την επεξεργασία, ανάδειξη και εφαρμογή μιας συνεπούς περιβαλλοντικής πολιτικής, που τόσο έχει ανάγκη η χώρα), επιλέγεται ο ολισθηρός δρόμος της συστηματικής αδιαφορίας.

Οι εργαζόμενοι στις Υπηρεσίες ΠΕΧΩΔΕ λέμε ΟΧΙ στην απαξίωση της δουλειάς μας και την ακύρωση κάθε σοβαρού προγραμματισμού αλλά και προοπτικής στον αγώνα όλων των υπαλλήλων αλλά και των πολιτών για μια καλύτερη ποιότητα ζωής με αυτονόητο σεβασμό στη Φύση.

B.2.) ΨΗΦΙΣΜΑ του 26^{ου} Συνέδριου της ΠΟΣΕΥΠΕΧΩΔΕ για τις κλιματικές αλλαγές και το Πρωτόκολλο του Κιότο.

Οι κλιματικές αλλαγές είναι η μεγαλύτερη πρόκληση, που έχει να αντιμετωπίσει ο σύγχρονος αναπτυγμένος και αναπτυσσόμενος κόσμος. Οι επιπτώσεις δεν περιορίζονται στα στενά γεωγραφικά όρια των κρατών – είναι παγκόσμιες, επηρεάζουν σε πλανητικό επίπεδο και δεν είναι μόνο οικολογικές. Είναι ΚΑΙ οικονομικές ΚΑΙ, συνεπώς, βαθύτατα κοινωνικές ΚΑΙ, αναμφίβολα, πολιτικές. Οι κλιματικές αλλαγές παράγουν νέες ανισότητες, τόσο ανάμεσα στις χώρες, όσο και ανάμεσα σε κοινωνικές ομάδες, που πλήττονται διαφορετικά (εντός των ίδιων των χωρών).

Πολύς λόγος γίνεται τελευταία για την αποβολή (εντός ή εκτός εισαγωγικών) της χώρας μας από το σύστημα του «Πρωτοκόλλου του Κιότο».

Το μόνο βέβαιο είναι ότι υπάρχει Απόφαση του Συμβουλίου Συμμόρφωσης του ΟΗΕ, η οποία αναφέρει κατά λέξη ότι «...η Επιτροπή ανακοινώνει ότι η Ελλάδα βρίσκεται σε ΜΗ συμμόρφωση». «Η Ελλάδα», συνεχίζει, «δεν είναι επιλέξιμη να

συμμετέχει στους μηχανισμούς του Πρωτοκόλλου μέχρι την επίλυση του θέματος».

Επίσης βέβαιο είναι ότι η χώρα μας έχει τρίμηνη προθεσμία προκειμένου να πείσει ή να αποκτήσει αξιόπιστο σύστημα παρακολούθησης και καταγραφής των εκπομπών των «αερίων του θερμοκηπίου».

Όλα αυτά είναι αποτελέσματα της έλλειψης περιβαλλοντικής πολιτικής στη χώρα και της απουσίας ανάλογης βούλησης, από πλευράς Κυβέρνησης, για την αποτελεσματική αντιμετώπιση των ζητημάτων Περιβάλλοντος.

Απαιτούμε τη συγκρότηση περιβαλλοντικής πολιτικής, που να λαμβάνει σοβαρά υπόψη και τα σημερινά πλανητικά δεδομένα και να μην κινείται με όρους παρωχημένων δεκαετιών.

Να σταματήσει λοιπόν, ο διασυρρός της χώρας μας.

Επιτέλους, ο Υπουργός να σταματήσει να μετακυλάει τις ευθύνες, που έχει ως Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και να λειτουργεί ΚΑΙ ως υπεύθυνος Υπουργός Περιβάλλοντος...

Ζητάμε άμεσα τη λειτουργία αξιόπιστου συστήματος παρακολούθησης και καταγραφής των εκπομπών των «αερίων του θερμοκηπίου» και την πλήρη συμμόρφωση της χώρας μας στο Πρωτόκολλο του Κιότο.-

